

WYŻEŁ HISZPAŃSKI Z BURGOS

(Perdiguero de Burgos)

Kraj pochodzenia: Hiszpania

Data publikacji obowiązującego wzorca: 26.05.1982

Użytkowanie: pies myśliwski do wystawiania zwierzyny drobnej i ptactwa łownego. Perdiguero de Burgos jest najbardziej ceniony przez myśliwych, którzy potrzebują psa mocnego, wytrzymałego w każdym terenie i przy każdym rodzaju polowania, posłusznego i silnego oraz obdarzonego doskonałym węchem. Jego sposób pracy jest efektem jego opanowania i pewności w szukaniu, a także doskonałego wystawiania i bezbłędnego aportu. Chociaż jest zazwyczaj używany do polowań na drobną zwierzynę, nie gardzi się nim przy polowaniach na grubą zwierzynę, w którym to zadaniu odznacza się wielką odwagą.

Klasyfikacja FCI: Grupa 7 - Wyżły.
Sekcja 1 - Wyżły kontynentalne.
Typ kontynentalny.
Próby pracy wymagane.

WYGLĄD OGÓLNY:

Pies myśliwski o sporych rozmiarach, dobrych proporcjach, zrównoważony. Z dobrze wykształconą głową, zwartym tułowiem i mocnymi kończynami. Uszy zwisające, sierść krótka. Długość ciała maksymalnie zbliżona do wysokości w kłębie. Tak w statyce, jak i w ruchu pożądana jest proporcjonalność i funkcjonalna harmonia.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Silny, zrównoważony, spokojny i stateczny; w efekcie doskonały pies wystawiający, szczególnie przeznaczony do polowania na drobną zwierzynę i ptactwo. Jest to rasa obdarzona wspaniałym charakterem, posłuszna i inteligentna, o łagodnym i dostojnym wyglądzie.

GŁOWA:

Duża i mocna, o dobrze rozwiniętej czaszce; mocna mózgowczonek i kufa, uszy zwisające, skręcające się w korkociąg. Czaszka widziana z góry ma być umiarkowanie prostokątna ze stopniowym zwężaniem w kierunku trufli nosa, ale bez sprawiania wrażenia spiczastości kufy. Stosunek długości mózgowczonek do kufy 6 : 5. Linie czaszkowa i twarzowa rozbieżne.

Mózgoczaszka:

Czaszka: szeroka, mocna, wysklepiona i z profilu wypukła; dobrze zaznaczona bruzda między oczami, guz potyliczny mało wyrazisty. Kości jarzmowe wyraziste.

Przełom czolowo-nosowy (stop): łagodny, słabo zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Nos: ciemnobrązowy, wilgotny, duży i szeroki, o dobrze rozwartych nozdrzach.

Kufa: z profilu prosta lub bardzo nieznacznie wypukła w kierunku nosa. Pojemna na całej swej długości, nie ma sprawiać wrażenia spiczastej. Grzbiet nosa szeroki.

Faflę: zwisające, ale nie obwisłe. Górna warga powinna dobrze nachodzić na dolną. Dolna warga tworzy wyraźny kącik wargowy. Błony śluzowe brązowe.

Uzębienie: zęby mocne, białe i zdrowe; zgryz nożycowy. Obecne wszystkie zęby przedtrzonowe.

Oczy: średniej wielkości, o migdałowatym kształcie, w kolorze ciemnego orzecha laskowego, o łagodnym i szlachetnym wyrazie, w pewnych okolicznościach sprawiające wrażenie smutnych. Skóra powiek średnio gruba, o tym samym brązowym pigmentcie, co błony śluzowe. Dolna powieka powinna maksymalnie przylegać do gałki ocznej.

Uszy: duże, zwisające, w kształcie trójkąta. Osadzone na wysokości linii oczu, w spoczynku opadają z wdziękiem lekko zwinięte. Bez naciągania powinny sięgać do kącika warg i nie powinny sięgać do nosa. W dotyku delikatne i miękkie, skóra i włos delikatny, z wyraźną siecią naczyń krwionośnych.

Podniebienie: błona śluzowa różowa, o dobrze zaznaczonych bruzdach.

SZYJA:

Mocna i silna; szeroka przy głowie, lekko rozszerzająca się w kierunku tułowia. Górna linia lekko łukowata. Linia dolna z dobrze zaznaczonym podgardłem, zaczynającym się przy kącikach warg, ale niezbyt obfitym.

TUŁÓW:

Kwadratowy, mocny i krzepki, o potężnej klatce piersiowej i żebrach, sprawiający wrażenie siły i żywotności.

Kłęb: dobrze zaznaczony.

Linia górna: prosta i pozioma lub o pożądanym lekkim spadku od kłębu. Nigdy łękowata; stabilna w ruchu.

Grzbiet: silny i umięśniony.

Część lędźwiowa: średniej długości, szeroka i muskularna, sprawiająca wrażenie siły.

Zad: szeroki i mocny. Kąt nachylenia zadu powinien być mniejszy niż 45 stopni w stosunku do linii grzbietu lub do podłoża. Wysokość zadu równa lub mniejsza niż wysokość psa w kłębie.

Klatka piersiowa: szeroka i głęboka, sięga do poziomu łokcia; muskularna i silna. Mostek zaznaczony. Żebra dobrze rozwinięte. Zaokrąglone, nie płaskie. Przestrzenie międzyżebrowe dobrze zaznaczone, rozszerzające się w miarę posuwania się do żeber wolnych. Obwód klatki piersiowej powinien być równy wysokości w kłębie plus 1/4.

Brzuch i boki: brzuch umiarkowanie podkasany. Boki głębokie i dobrze zaznaczone.

OGON:

Gruby u nasady i osadzony na średniej wysokości. Kopiowany w odległości pomiędzy 1/3, a 1/2 swojej długości.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie: idealnie pionowe, proste i równoległe o mocnym kośćcu, o krótkim śródreżcu i dobrze rozwiniętych palcach.

Łopatki: umiarkowanie ukośne, muskularne. Łopatką musi mieć mniej więcej tę samą długość, co ramię.

Ramię: silne i dobrze umięśnione, jego długość powinna wynosić ok. 2/3 długości przedramienia.

Łokcie: przylegające do tułowia.

Przedramię: o mocnym kośćcu i wyraźnych ścięgnaach. Proste i prostopadłe. Jego długość równa się podwójnej długości od nadgarstka do ziemi.

Śródreżce: widziane z boku trochę nachylone, jest praktycznie przedłużeniem przedramienia. O mocnym kośćcu.

Łapy przednie: kocie, palce zwarte, silne i dobrze wysklepione. Pazury ciemne. Opuszki twarde, bardzo szerokie i odporne. Błona międzypalcowa umiarkowana.

Kątowania: kąt łopatką-ramię - bliski 100°

kąt ramię-przedramię - bliski 125°

Kończyny tylne: silne i umięśnione o mocnym kośćcu, równoległe, o właściwym kątowaniu, pięta dobrze zaznaczona i kątowana, sprawiająca wrażenie siły i solidności.

Udo: bardzo mocne i o dobrze widocznej muskulaturze. Długość uda to 3/4 długości podudzia.

Podudzie: długie i o mocnym kośćcu, o długości równej podwójnej długości śródstopia.

Staw skokowy: dobrze zaznaczony, z wyraźnie widocznymi ścięgnami.

Śródstopie: o mocnym kośćcu i prostopadłe do podłoża.

Tylne łapy: kocie, o wygładzie takim, jak przednie, chociaż odrobinę bardziej wydłużone.

Kątowania: kąt biodro-udo - bliski 100°
kąt udo-podudzie - bliski 120°
kąt w stawie skokowym, rozwartym ponad 130°

CHODY:

Chodem typowym dla tej rasy jest ekonomiczny kłus, płynny i silny bez tendencji do kołysania na boki i inochodu.

OKRYWA WŁOSOWA:

Skóra: elastyczna, ale nie luźna, gruba, obfita, w kolorze różowawym, bez plam. Wszystkie błony śluzowe powinny być brązowe, nigdy czarne.

Włos: gęsty, średniej grubości, gładki i równomiernie pokrywający całe ciało w dół, aż do przestrzeni między palcami. Delikatniejszy na głowie, uszach i kończynach.

Umaszczenie: kolorem podstawowym w umaszczeniu jest biały i wątrobiany. Kolory te mieszają się nieregularnie, dając maść w typie marmurkowym, deresowatą, dropiatą oraz inne kombinacje, w zależności od koloru dominującego, wątrobianego lub białego oraz wielkości plam. Charakterystyczną, choć nie wymaganą, cechą umaszczenia jest wyraźna biała plama na czole oraz uszy w jednolitym kolorze wątrobianym. Włosy barwy wątrobianej mogą tworzyć plamy tego koloru odcinające się i rozmieszczone nieregularnie na okrywie zwierzęcia. To samo dotyczy włosów o barwie białej, które mogą tworzyć plamy tego koloru, jednakże niezbyt rozległe. Nie dopuszcza się nigdy barwy czarnej ani podpalania nad oczami i na kończynach.

WZROST:

Wysokość w kłębie: psy: 62 - 67 cm
suki: 59 - 64 cm

Obserwuje się w tej rasie znaczny stopień dymorfizmu płciowego, gdzie psy są bardziej homogeniczne, a suki są niższego wzrostu i ogólnie mniej masywne.

WADY:

Wszystkie odstępstwa od tego, co podano powyżej, powinny być traktowane jako wady, powodujące odpowiednie obniżenie oceny.

Wady drobne:

- Lekki garbonos, ale nie nadmierny.
- Brak któregoś zęba przedtrzonowego.
- Zgryz cęgowy.
- Nieznacznie widoczna trzecia powieka.
- Fafle lub podgardle bardzo, choć nie przesadnie, uwydatnione.
- Niezbyt mocna linia grzbietu.
- Śródreżcza, śródstopia lub łapy słabe, ale nie nadmiernie.
- Blizny, zranienia i otarcia powstałe w wyniku polowania.

Wady poważne:

- Ogólnie lekki i delikatny wygląd lub nadmiernie ciężki i limfatyczny.
- Równoległe linie czaszkowa i twarzowa.
- Głowa drobna lub mała.
- Wąska czaszka.
- Spiczasta kufa.
- Brak kilku zębów przedtrzonowych i kłów, nie spowodowany urazem.
- Bardzo widoczne entropium lub ektropium. Jasne oczy.
- Uszy zbyt duże lub zbyt nisko osadzone.
- Fafle lub podgardle zbyt obfite.
- Łękowaty grzbiet.
- Wysokość psa w zadzie wyraźnie wyższa od wysokości w kłębie.
- Nieprawidłowe ustawienie kończyn, kończyny słabe lub skrzywione.
- Luźne łokcie.
- Krowie ustawienie kończyn.
- Włos pofalowany lub zbyt długi.
- Niezrównoważony temperament.

Wady dyskwalifikujące:

- Linie czaszkowa i twarzowa zdecydowanie zbieżne.
- Brak pigmentacji nosa.
- Nos rozszczepiony lub czarny.
- Nawet nieznaczny przodozgryz.
- Nadmierny tyłozgryz.
- Albinotyczność okrywy włosowej i błon śluzowych.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.